

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Babără Angela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017 și a sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Șeveliov Pavel Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx nr. x ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 08.04.2015-03.03.2016
2. instanța de apel: 27.10.2016-22.03.2017
3. instanța de recurs: 18.12.2017 - 31.01.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 martie 2016, Șeveliov Pavel Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 11 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate, pe un termen de probă de 1 an, dacă în acest termen nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, la data de 04 februarie 2015, în urma efectuării percheziției în cadrul cauzei penale nr. 2014033222, la domiciliul lui Șeveliov P., situat pe xxxxx xx, apartamentul nr. xx, mun. Xxxxx, s-au depistat și ridicat două fragmente de butelie din plastic cu urme de depuneri lichide pe suprafața interioară, două capace din metal perforate pe centru, cu urme asemănătoare de substanță vegetală arsă, două file cu urme asemănătoare de substanță vegetală mărunțită, uscată de culoare brun verzuie, cu un miros specific, un fragment de cutie pentru chibrituri, în interiorul căreia s-au depistat urme asemănătoare de substanță vegetală uscată de culoare brun verzuie, o sacoșă

transparentă în interiorul căreia se evidențiau urme de substanță brun verzuie, uscată, cu miros specific asemănător al marijuanei, o cutie cu inscripția „Alprazolam LPH”, cu două blistere cu pastile a câte 6 și respectiv, 7 pastile, fiecare.

Ca urmare a percheziției realizate și în rezultatul efectuării expertizei substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor, s-a constatat, conform raportului de expertiză judiciară nr. 302 - 303 din 03 martie 2015, că cele 13 pastile de culoare albă din două blistere, cu inscripția pe ele „Alprazolam LPH 0,5 mg”, prezentate la cercetare, reprezintă substanța psihotropă - pastile de „Alprazolam”, confecționate în condiții industriale, cu masa totală 2,314 grame, care conform Tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 5 octombrie 2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, dar și potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, se atribuie la substanțe psihotrope și constituie cantități mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Șeveliov P. a fost calificată *de drept* în baza art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea substanțelor psihotrope în proporții mari*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Babără A. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Șeveliov P. să fie achitat, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța nu a constatat presupusa apartenență a cutiei cu inscripția Alprazolam LPH, cu două blistere cu pastile a câte 6 și respectiv 7 pastile, lui Șeveliov P. și nici nu a stabilit cantitatea exactă a substanței psihotrope - alprazolam din preparatul (13 pastile) de culoare albă din două blistere cu inscripția pe ele „Alprazolam LPH 0,5mg”, ridicate din apartamentul xx, str. Xxxxx, mun. Xxxxx, la data de 04.02.2015;

- pe cauza penală de învinuire a lui Șeveliov P. în păstrarea substanței psihotrope „alprazolam”, nu a fost stabilită cantitatea substanței psihotrope alprazolam din preparatul confecționat în condiții industriale „Alprazolam LPH 0,5 mg”, ridicat din apartamentul lui Șeveliov Anna;

- însăși din instrucțiunea pentru administrare a preparatului „Alprazolam LPH 0,5 mg”, la rubrica „Compoziția preparatului”, se menționează că preparatul conține: alprazolam - 0,5 mg, substanțe auxiliare - lactoză, amidon, stearat de magneziu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, a fost admis apelul declarat, fiind casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, procesul penal în cauza penală de învinuire a lui Șeveliov P., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2)

Cod penal, a fost încetat, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, în rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că necăutând la faptul că inculpatul în cadrul ședinței de judecată vina nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate acestuia se dovedesc prin declarațiile martorilor Șeveliov A., Micriucova M., procesul-verbal de percheziție din 04.02.2015, raportul de expertiză judiciară nr. 302-303 din 03.03.2015, planșa fotografică anexă la raportul de expertiză judiciară nr. 302-303 din 03.03.2015, ordonanța de recunoaștere în calitate de corpuri delictive din 16.03.2015.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării, precum că substanța psihotropă, adică pastilele „Alprazolam” și substanța Ab-funibaca nu i-ar aparține inculpatului Șeveliov P. și că aceste substanțe ar fi rămas de la soacra sa care a decedat, deoarece la materialele cauzei penale nu au fost administrate careva probe în acest sens, astfel nu pot fi reținute ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorilor Șeveliova A. și Micriucova M., deoarece acestea sunt în relație de rudenie cu inculpatul, martorul Șeveliova A. fiind soția inculpatului, iar martorul Micriucova M. este cumnata acestuia, astfel că declarațiile acestora poartă un caracter interesat în rezolvarea pozitivă pentru inculpat a cauzei.

În acest sens, instanța de apel a reținut că declarațiile inculpatului, cât și ale martorilor Șeveliova A. și Micriucova M., precum că pastilele „Alprazolam” au rămas în trusa medicală a soacrei inculpatului și ulterior dâșii au întrebuințat acest preparat pentru liniștire sunt irelevante, deoarece ultimii au afirmat, că cunosc despre faptul, că pastilele vizate sunt pentru liniștire, lucru infirmat și din rețeta medicamentului vizat, fiind eliberat pentru anxietate de diverse tipuri: tulburări de adaptare, posttraumatic, tulburări de tip nevrotic și psihotic, asociația unei afecțiuni somatice severe sau dureroase, anxietate generalizată, crize de anxietate, tulburări de panică, profilaxie și tratament în delirium tremens, sindrom de abținere la alcoolici.

La fel, instanța de apel a reținut că nici inculpatul și nici martorii apărării nu au prezentat rețeta privind prescrierea de către medic a preparatului „Alprazolam”.

Totodată, instanța de apel a menționat că în cadrul acțiunii de percheziție efectuate la data de 04.02.2015, în apartamentul nr. xx din xxxxx xx, mun. Xxxxx, anume unde domiciliază inculpatul au fost depistate și ridicate pe lângă cutia cu inscripția „Alprazolam LPH”, cu două blistere a câte 6 și respectiv 7 pastile fiecare, inclusiv și două fragmente de butelie din plastic cu urme de depuneri lichide pe suprafața interioară, două capace din metal perforate pe centru, cu urme asemănătoare de substanță vegetală arsă, două file, pe care sunt prezente urme asemănătoare de substanță vegetală mărunțită, uscată de culoare brun verzuie, cu miros specific, un fragment de cutie pentru chibrituri, în interiorul căreia se depistează urme asemănătoare de substanță vegetală uscată de culoare brun verzuie, o sacoșă transparentă, în interiorul căreia se evidențiază urme de substanță brun

verzuie uscată cu miros specific asemănător al marijuanei, fiind astfel niște obiecte proveniența cărora și cauza aflării acestora în apartament nu a putut fi explicată.

Cu referire la argumentele apărării, precum că nu a fost stabilită cantitatea substanței psihotrope din preparatul „Alprazolam LPH 0,5 mg”, instanța de apel a notat că prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18.11.2015 a fost admisă cererea avocatului Babără A., fiind dispusă efectuarea expertizei judiciare de către același expert din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare.

În acest sens, instanța de apel a reținut, că prima instanță a întreprins măsurile de rigoare pentru a înlătura toate dubiile și neconcordanțele invocate de către apărare, astfel că la data de 07.12.2015 cauza penală a fost remisă primei instanțe fără a fi efectuată expertiza judiciară, comunicându-se că conform art. 1, capitolul I a Legii nr 382 din 06.05.1999 „cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor”, drog este substanța narcotică (stupefiant) sau psihotropă de origini naturală ori sintetică, preparat care conține o astfel de substanță, altă substanța preparat medicinal sau inhalat chimic cu efecte narcotice sau psihotrope.

Așadar, calcularea masei substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor se efectuează conform Hotărârii Guvernului RM nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și plantelor ce conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, care a fost modificată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 853 din 21.09.2010 „cu privire la modificarea și completarea unor Hotărâri ale Guvernului”, conform căruia „cantitățile includ amestecurile substanțelor narcotice și/sau psihotrope cu precursori, adaosuri (preparate medicamentoase, acizi, glucoza, crohmal, faină etc.), aflându-se în orice stare de agregare.

Totodată, instanța de apel a indicat că conform raportului de expertiză judiciară nr. 302-303 din 03 martie 2015, s-a constatat că cele 13 pastile de culoare albă din două blistere cu inscripția „Alprazolam LPH 0,5 mg” prezentate la cercetare, reprezintă substanța psihotropă pastile de „Alprazolam”, confecționate în condiții industriale, cu masa totală de 2,314 grame, care conform Tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 „cu privire la aprobarea tabelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, dar și potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, se atribuie la substanțe psihotrope și constituie cantități mari. Astfel, norma nou modificată specifică clar că în cantitatea substanței psihotrope se includ nemijlocit amestecurile, adaosurile aferent nemijlocit substanței narcotice conținute în preparatul „Alprazolam”, ridicat în cadrul percheziției de la inculpat.

La fel, instanța de apel a respins ca neîntemeiat și argumentele avocatului Babără A., precum că la materialele cauzei lipsește raportul de expertiză ce ar stabili masa substanței psihotrope din 13 pastile „Alprazolam”, întrucât este cert stabilit că

conform raportului de expertiză judiciară nr. 302-303 din 03.03.2015, cele 13 pastile de culoare, din două blistere cu inscripția pe ele „Alprazolam LPH 0.5 mg”, prezentate la cercetare, reprezintă substanță - pastile de Alprazolam, confecționate în condiții industriale, cu masa totală de 2,314 grame.

În contextul circumstanțelor menționate mai sus, instanța de apel a constatat, că vinovăția inculpatului Șeveliov P. în comiterea infracțiunii prevăzute de 217 alin. (2) Cod penal, a fost pe deplin dovedită prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate și verificate în instanțele de fond, iar careva temeiuri de a interveni în sentința de condamnare în privința inculpatului, instanța de apel nu a stabilit.

Instanța de apel ținând cont de faptul, că infracțiunea prevăzută art. 217 alin. (2) Cod penal, incriminată inculpatului Șeveliov P. a fost consumată la data de 04.02.2015, iar de la ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani, în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, a expirat termenul de tragere la răspundere penală, din care motive, instanța de apel a încetat procesul penal în privința inculpatului, cu liberarea de răspundere penală, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz, sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Babără A. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, Șeveliov P. să fie achitat de învinuirea incriminată, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și nu este prevăzută de legea penală.

În motivarea recursului autorul invocă aceleași motive pe care le-a indicat în cererea de apel.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea prezentului recurs ca inadmisibil, deoarece în recurs nu sunt indicate argumente suficiente, ce ar confirma că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată sau că faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică greșită. Analiza probelor administrate demonstrează, că concluzia instanțelor privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate este corectă și întemeiată, iar argumentele invocate de recurent sunt declarative și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră li s-a dat o motivare corespunzătoare.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată, că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Babără A. în numele inculpatului se reține, că aceasta invocă ca temei de drept pct. 6), 8), 9) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat. Astfel, instanța de apel, la adoptarea soluției de admitere a apelului avocatului Babără A. în numele inculpatului, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, a fost încetat procesul penal în privința lui Șeveliov P., în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, în rest menținând celelalte dispoziții ale sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului Șeveliov P., au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că substanța psihotropă, pastilele Alprazolam LPH, au rămas de la soacra inculpatului care a decedat. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul păstrării substanțelor

psihotrope anume de către inculpat, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- procesul-verbal de percheziție din 04.02.2015, în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, anume unde domiciliază Șeveliov P., prin care au fost depistate și ridicate pe lângă cutia cu inscripția „Alprazolam LPH” cu două blistere cu pastile a câte 6 și, respectiv, 7 pastile fiecare, inclusiv și două fragmente de butelie din plastic cu urme de depuneri lichide pe suprafața interioară, două capace din metal perforate pe centru, cu urme asemănătoare de substanță vegetală arsă, două file, pe care sunt prezente urme asemănătoare de substanță vegetală mărunțită, uscată de culoare brun verzuie, cu miros specific, un fragment de cutie pentru chibrituri, în interiorul căreia se depistează urme asemănătoare de substanță vegetală uscată de culoare brun verzuie, o sacoșă transparentă în interiorul căreia se evidențiază urme de substanță brun verzuie uscată cu miros specific asemănător al marijuanei, fiind astfel niște obiecte proveniența cărora și cauza aflării acestora în apartament - nu a putut fi explicată (f.d. 8-9 v. I);

- declarațiile inculpatului, martorilor Șeveliova A. și Micriucova M. care au relatat, că cunosc despre faptul că pastilele sunt pentru liniștire;

- rețeta medicamentului „Alprazolam LPH”, care se eliberează pentru anxietate de diverse tipuri: tulburări de adaptare; postraumatic: tulburări de tip nevrotic și psihotic, asociația unei afecțiuni somatice severe sau dureroase, anxietate generalizată, crize de anxietate, tulburări de panică, profilaxie și tratament în delirium tremens, sindrom de abinență la alcoolici.

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Șeveliov P., că a păstrat ilegal la domiciliul său, situat pe xxxxx xx, apartamentul nr. xx, mun. Xxxxx, substanțe psihotrope - pastile de „Alprazolam”, în proporții mari.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului Babără A. în numele inculpatului, prin care menționează, că nu a fost stabilită cantitatea substanței psihotrope – alprazolam din preparatul confecționat în condiții industriale „Alprazolam LPH 0,5 mg”, ridicat din apartamentul lui Șeveliov A., instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 229-230, în decizie, se motivează corespunzător, că conform raportului de expertiză judiciară nr. 302-303 din 03 martie 2015, s-a constatat că cele 13 pastile de culoare albă din două blistere, cu inscripția pe ele „Alprazolam LPH 0,5 mg” prezentate la cercetare, reprezintă substanța psihotropă - pastile de „Alprazolam”, confecționate în condiții industriale, cu masa totală 2,314 grame, care conform Tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 „cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, dar și potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, se atribuie la substanțe psihotrope și constituie cantități mari.

Astfel, Colegiul penal reține, că nestabilirea cantității substanței psihotrope din preparatul (13 pastile) de culoare albă din două blistere cu inscripția pe ele „Alprazolam LPH 0,5 mg” ridicate din apartamentul nr. xx, situat pe str. Xxxxxxx, mun. Xxxxx, la data de 04 februarie 2015, nu constituie un temei de a constata lipsa obiectului material al infracțiunii comise de către inculpat, atâta timp cât conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 „privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, care a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 853 din 21.09.2010 „cu privire la modificare și completarea unor Hotărâri ale Guvernului”, cantitățile includ amestecurile substanțelor narcotice și/sau psihotrope cu precursori, adaosuri (preparate medicamentoase, acizi, glucoza, crohmal, făină etc.), aflându-se în orice stare de agregare. Astfel, cantitatea substanței psihotrope va fi calculată integral cu substanțele auxiliare, nefiind prevăzută calcularea separată a substanțelor auxiliare din pastilele Alprazolam, de substanța psihotropă obținută.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs atestă, că conform raportului de expertiză judiciară nr. 302-303 din 03 martie 2015, este cert stabilit că cele 13 pastile de culoare albă din două blistere cu inscripția pe ele „Alprazolam LPH 0,5 mg” prezentate la cercetare, reprezintă substanța psihotropă - pastile de „Alprazolam”, confecționate în condiții industriale, cu masa totală 2,314 grame.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

La capitolul incidenței temeiului invocat de recurent și prevăzut de pct. 9) alin. (1) art. 427 Codul de procedură penală, Colegiul penal relevă, că condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală constă în aceea, că fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune. Totodată, acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când la momentul săvârșirii fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din Codul penal, fiindcă nu se poate dispune condamnarea pentru o faptă neîncriminată de lege și nu poate exista pedeapsă fără infracțiune.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârii instanței de apel, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 217 alin. (2) Cod penal. De asemenea, instanța de recurs menționează, că fapta săvârșită de către inculpat nu a fost dezincriminată, neîncetând a mai fi infracțiune și nu a fost exclusă din Codul penal. Prin urmare, instanța de recurs constată că inculpatul Șeveliov P. a fost condamnat pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a Republicii Moldova.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, totodată această instanță just a încetat

procesul penal în privința acestuia, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8), 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Babără Angela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Șeveliov Pavel Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 28 februarie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie